

Szezonos animékről röviden

Írta: Catrin, Hirota

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét a téli szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.

Catrin véleményei

Az előző számban nyújtott nem túl lelkes hozzáállásom az őszi szezon tekintetében nem sokat változott. Az *Inuyasikivel* és a *Fate/A*-val katasztrófális maradt a viszonyom, a *Just Because* bosszantóan lassú és eseménytelen volt, egyedül a (szintén nehézkes) zárása okozott pár elégedett percet, az *Animegataris* elborultságától a végére besokalltam, a *Kino no Tabi* pedig kellemes, de gyengécske utódja lett a régi sorozatnak.

Egyedül a Hoozuki folytatását illetően változott a véleményem: a lelkesedésem részről-részre csak nőtt, a poékok egyre inkább betaláltak, a karaktereket egytől-egyig ténylegesen megszerettem. Az évad végére pedig azon kaptam magam, hogy Hoozuki figurát rendelek, és tükön ülve várom, hogy tavasszal folytatódjon. Szazonkedvenlett.

A téli szemből - magamhoz képest - viszont túl sok cím érdekel (lásd. a felsorolást az előző számban), így idő hiányában nem is tudtam mindet elkezdeni, a többi pedig majdnem teljesen megegyezik Hiro-taka listájával. Ez egész jól visszaadhatná a fangirl vs. fanboy felállást az egyes címeknél, ha legtöbbször nem lenne egymáshoz egészen hasonló a véleményünk.

A rovatban már 2,5 éve szorgalmasan ejtek néhány szót a *Dragon Ball Super*ről is. Külön alcímet viszont ebben a számban most nem kap, mivel hamarosan az arc

és az évad végére érünk, így a márciusi számban majd visszatérek rá. Sok érdelemes amúgy sem történt: harcolnak, már csak páran maradtak az univerzumok közti csatában (ki nem találná senki, hogy kik), Zen-chanék mindig trollok, az új ending pedig lájtos. Legalább a manga nyújt pár fansimogató jelenetet (igen, szépséges Bulmára és Vegetára gondolok).

Basilisk: Ouka Ninpouchou

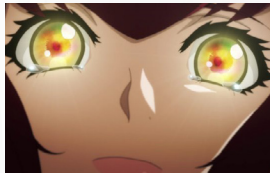
Történet: 10 év telt el az előző nindzsa-háború óta, amiben a Kouga és Iga klán legjobb harcosai mérték össze erejüket. 1626-ban járunk, egy új nemzedék nőtt fel és az eddigi béke ismét megtörni látszik.

Vélemény: Nem várok sokat tőle, szükségtelen folytatása egy régi, jól lezárt történetnek. Kicsit azért mégis érdekel, mit hoznak ki belőle, mennyire fogja másolni az elődjét. Eddig csak részben, később valószínűleg nagyon, bár látok egy kis esélyt arra, hogy az Oborót és Gennosukét idéző

love story ezúttal happy enddel záruljon. A látvány színesebb és szegényesebb, a karakterdizájn visszafogottabban, de hozza a régi hangulatát, ahogy a zene is. Folytatásként az első részekben igyekeztek a múlt eseményeit bemutatni, a régi nézők emlékeit felfrissíteni, az újaknak pedig magyarázatot adni a nindzsákat érintő politikai helyzetről.

Később majd elválik, mennyire ajánlható esetleges alternatívaként a korábbi Basilisk mellett. De aki ilyen komorabb nindzsa-kódásra vágyik a Boruto helyett, nézze meg előbb a Gonzo tálalásában készült Basilisket, ugyanis az annyira hatásvadász

és szórakoztató lett, hogy aligha tudja egy ilyen utód lepipálni.

Ito Junji: Collection

Történet: A nevéből is adódóan több történetet bemutató animét kapunk, melyeket Ito Junji, a japán horror, különösen a testhorró mesterének műveiből adaptálnak.

Vélemény: A horror animék valahogy nem szoktak működni, a műfaj iránt érdeklődőként mégis újra és újra késztetést érzek belenézni a kísérletezéseikbe.

A *Yami Shibai* szösszenetei ilyen szempontból nem indultak rosszul, de végül csúfos érdektelenségbe fulladtak. Ito horroráról viszont a mangázók lelkesen szoktak nyilatkozni, bár közel sem biztos, hogy ami feszültségkeltő a mangaoldalakon, az audiovizuálisan is működni fog. A látvány és a hanghatások eddig odafigyelésről és ráérzésről tanúskodnak a Studio Deentől, ami egyre jobb adaptációkat nyújt mostanság (*Rakugo, Kabukibu, Hoozuki 2* stb.). Persze lehetne a feszültséget még így is tovább fokozni. Ami miatt kérdéses és hullámzó színvonal várható az a cím collection jellege: a rövid, nyomasztó, horrorklisé és stílusos sztorik eddig nem túl hatások. Nagy újdonságokra pláne ne számítsunk, kivéve pár elborult látvány tekintetében, amit Ito esetében várható. Az eddigi részeket nem untam, de különösebb hatással sem volt rám. Mondjuk ehhez az sem járul hozzá, hogy legtöbbször mókázni szoktam a horrorokon, parázás helyett. Ilyen szempontból elmondhatom, hogy a sorozat okozott már pár felnevetést, amit így én

valamennyire sikernek könyvelek el.

Az egyes sztorik eltérő hosszúságúak, egy epizódban kettőt láthatunk vagy fele-fele, vagy pedig hosszabb vs. pár perces (*Yami Shibai-szerű*) arányban. A rövidebbek eddig a hatásosabbak.

Ami kimondottan tetszik az az opening, a Deen ebben is óriási: az utóbbi években sorra szállította a kedvenc nyitó- vagy zárózenéimet. Az ending itt most felejthető lett.

Koi wa Ameagarī no You ni

Történet: Akira egy tartózkodó lány, aki korábban az iskola futóklubjának tagja volt. Mostanában egy családi étteremben dolgozik részmunkaidősként. A menedzserre egy 45 éves elvált férfi.

Vélemény: A Wit Studio hozta most a szezon talán legnöisebb/lányosabb címét. Legalábbis az, ahogy Akira tiniszerelemből kibontakozik, ahogy megéli, amilyen reakciók és cselekedetek következnek belőle valamennyire realiztikus és nosz-

talgikus. Az már kérdéses, hogy mennyire tolerálja a néző, hogy mindezt a 45 éves főnöke iránt érzi a lány, aki egyébként egy mókás, aranyos, szerethető fazon. Nos, én remélem, hogy a történet nem a szerelmük alakulásáról és beteljesüléséről fog szólni, hanem sokkal inkább annak gátjáról. Bizakodom, hogy egyoldalú maradjon a dolog, amit Akira majd feldolgoz, ha mégsem így alakulna, akkor viszont nagyon jól felvezetett/érthető tálalást várok.

A látvány eddig szépséges, különösen a háttérképek és Akira szemei varázslatosak. A karakterek kedvelhetőek, az ending pedig fülbemászó. Kíváncsian várom, mi

sül ki belőle, jó lenne, ha nem sorra hozná a romantikus kliséket. Hátránya, hogy a manga még fut, így befejezést egyelőre nem várok.

Violet Evergarden

Történet: Egy fiatal lány, aki a háborún kívül semmihez sem ért, egy háborús sérülés miatt műkezet kap. Violet Evergarden a háború után a felettese utasítására szabad életet él. A katonátarsa ad neki munkát a saját postavállalkozásánál. A lány szeretné megérteni, mit jelent az, hogy "szeretlek".

Vélemény: Hirotaka írja, hogy KyoAni nem szokott szezonban követni: és tényleg! Valahogy sosem vonzottak annyira a címeik, hiába animálnak elképesztően szépen, aztán persze utólag mégis pótolunk néhány számunkra is szórakoztatónak tűnőt (pl. *Free!*, *Hyouka*). A Violet viszont felelmetesen jól hangzott: befejezett light novel alapján, a gyönyörűséges trailerben felöltött karakterekkel, és 20. század elejéi idező világgal...

Egyszerűen kihagyhatatlan! A látvány, de főleg a közeg, amiben a szebbnél szebb karakterek mozognak, engem, nagyon megvett.

A seiyouknak is örülök, különösen Koyasu Takehito és Endou Aya hiányoztak már. Megkapták a szokásos férfias és nőcsi karaktereiket, jó ismét hallani őket.

A történetnél tetszik, hogy a háborút után járunk, lényegében ennek lezárását és társa elvesztését kell Violetnek feldolgoznia. Érdekes látni, ahogy lassan beilleszkedik az új, békés életébe, a levélíró vállalkozás pedig kreatív közeg.

Eddig mindegyik karakterben van potenciál, remélem, sikerül jól bemutatni és formálni őket ebben a 14 részben, és az interakcióik, kapcsolataik alakulása sem válik erőltetetté. Arra különösen kíváncsi vagyok, hogy Benedict nőies stílusával kezdenek-e valamit vagy csak jelzésértékű húszként visel magassarkú csizmát.

Yuru Camp

Történet: Rin szeret kempingezni, főleg azon tavak környékén, ahonnan remek kilátás van a Fudzsira. Nadeshiko biciklizni szeret olyan helyekre, ahol láthatja a Fudzsit. Rin és Nadeshiko együtt indulnak kempingtúrára, dobozos ráment esznek és élvezik a kilátást.

Vélemény: Néhány rész után eddig ez a szezonból a kedvencem. Kissé féltem, hogy gyengébb lesz a *Yama no Susuméné*, sőt, hogy sokkal moébb lesz annál, de eddig rám cáfolt.

Valami félelmetesen nyugodt, békés, zen, aranyos és mókás. Azt hiszem ez most nekem így tölte egy szükséges iyashikei, ami szebbé teszi a zord, rövid, szürke nappalokat. A Fudzsi és környéke élvezhetően gyönyörű, amit nem restellnek a készítőik számos szögből és isteni távlatokból bemutatni. Rin, a kempinges lány szimpatikus és nagyon profi! A többiek sokkal lököttebbek, de eddig abszolút kedvelhetőek. Remélem végig ilyen kellemes élmény lesz. Hiába forog minden a kemping körül, úgy érzem nem fogok unatkozni ezen a slice of life-on.

Hiroataka véleményei

Animegataris

Amilyen jópofa volt az első fele az animének olyan elborult lett, de engem szórakoztatott.

Fárasztott már az animés klub bezárása szál, de amit a végén az igazgató leművelt, azon szétröhögtem magam. Aztán jött „az egész világ egy anime maga” és mindenki random grafikájú lett, hát ott valamit szívtak a készítőik. De nagyon tetszett, hogy így játszanak a látvánnyal, végeredményben tényleg egy anime volt. Összességében tele volt túlzással, de minden otaku nézzen magába, hogy hányszor keveri direkt egybe az animéket a valósággal. Bár nem lesz versenytársa a Genshikennek - nem is gondoltam, hogy az lenne -, de egy kellemes élmény maradt utána, és az animéket kedvelőknek remek kikapcsolódás.

Hoozuki 2

A Hoozuki jó, elképesztően szórakoztató. A pokol minden egyes létszelete rejt valami érdekességet, amin szórakozhatunk. És mindennek a tetejére ott van Hoozuki. Az anime második fele nagyon tetszett. Különösen az évadzáró buli, Hoozuki még itt sem bírt ellazulni és jól megagyabugyálta Enmát a lustaságáért. Arról meg ne is beszéljünk, hogy lehet az általam csak bambaképűnek nevezett Nasubinak egy démonszekér az apja. De hát ez a pokol. Abszurd folklór japán módra. Már most várom a tavaszi évadot.

Inuyashiki

Tetszett az alapsztori, tetszett a grafika, amikor olvastam a szezonismertetőt. De ez a cucc rémes volt. Ha eltekintek a random főfóktól, akik csak úgy útbá ejteték a Földet véletlenül, még akkor is rossz. Bár úgy tűnt, hogy Inuyashiki a főszereplő, eléggé mellékes maradt és csak egy jóérezsű ember szintjén ragadt meg, aki

jó ellenpéldája volt Hirónak. Hiro pedig a „lelőném karakterek” listám egyik előkelő helyére került. Tetteiben semmi logika, értelem nem volt. Még ő maga sem tudta, mit miért tesz: mert csak. Értelmetlen gyilkolás, ő inkább volt főszereplővé téve és még drámát is kapott, hátha megsajnáljuk. Ó... nem, nemhogy sajnáltam volna, inkább akartam, hogy szenvedjen még többet. Az akció a végén elkerülhetetlen volt, de semmi izgalmat nem hozott. A CG minősége meg romlott is a végére, egy-két helyen kimondottan ronda lett. A szituáció túlságosan fekete és fehér, minden és mindenki felszínes volt. Az meg nem kife-

jezés, mennyire kiszámítható volt az egész. Hiroya akármennyire is érzelődött saját művén, a Gantz-on, az sokkal jobb, kidolgozottabb, rendelkezik céllal és értelemmel.

Kekkai Sensen&Beyond

Be kell vallanom az első évadért nem voltam oda. A történeti szálát erőltetettnek éreztem és kicsit feleslegesnek, ami elveszi az időt a sok karakter bemutatásától, ne adj Isten elmélyítésétől. Így is lett. Humor és komolytalanság ide vagy oda, a főszálát komolyan vette, így egy szórakoztató, egyszerű nézhető egyveleget kaptunk.

A második évad szerencsére változott. Nem lett összefüggő sztori és ez jót tett neki. A karaktereket jobban meg lehetett ismerni, lehetett találni olyat, akire azt mondtam, közelebb került hozzám. K.K.-ra gondolok egyébként, de a többiek is okésak. Csak megoldották a felmerült problémákat 1-2 részben és pont. Véleményem

szerint a két évadot fel kéne cserélni, az ottani sztori jobban kidolgozott lehetett volna, ha nem kell a karakterbemutatókra időt szánni. A grafika és a zene most is remekelt, a hangulat talán kicsit jobb is lett. Az első évad után nem vágytam folytatásra, most meg tudnék nézni még egyet. Talán két év múlva lesz is.

Love Live Sunshine 2

Folytatódott ami az első évadban elkezdődött, és a Sunrise ennél a címnél is bebizonyította, hogy remekül tudja eladni ugyanazt. A különbség, hogy itt tényleg bezárták a sulit, vagyis összevonták egy másikkal. De minden más stimmel. Még mindig az alap Love Live a jobb karakterekben is, az az icipici változtatás, amit végeztek rajtuk, az nekem pont nem jött be. Grafikailag meg zeneileg semmi gond nem volt vele. Kellően zárta a címet, a film pedig felteszi a habot, aztán majd jöhet a harmadik csapat.

Mahoutsukai no Yome

Még mindig ez tetszik a legjobban a szezonban a Hoozuki mellett. Hangulatos, aranyos, az egész koncepció karakterekkel együtt szerethető. Megnyugtató az egész atmoszférája. A grafika még mindig remek, nem is várnánk mást a WIT-től. Elias múltas részeit a botkészítéssel kicsit túlnyújtottnak éreztem, de alapvető gond nem volt vele. Szépen lassan bővíti az anime az ismereteinket, ahogy Chise is tanul. Sajnos leváltották a 13. résznél az openinget, ami nagy kár, az előző sokkal jobb volt, az ending is így járt. Most tartunk a felénél, és nagyon nem bánom, hogy ilyen hosszúra tervezték, szívesen nézem tovább.

Chise egy rendkívül szerethető női karakter, és örülök, hogy tragikus múltja ellenére nem drámázik folyton, elfogadja és él ahogy tud. Inkább kicsit több érzelem is megnyilvánulhatna az arcán, de bel-

egondolva kissé valószerűtlen lenne, jobb így, hogy lassan nyílik meg, ismerve a gyerekkorát. A manga még fut, remélem lesz további évad is majd.

Ousama Game

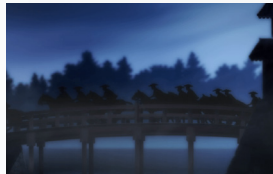
Ez az anime akkor lett volna jó, ha henta lett volna. Komolyan már az elejétől az volt az érzésem, mintha főleg a női szereplők egy hentaiból léptek volna ki. Egy-két feladat még rá is erősített erre. Sok mindent elvarratlanul hagyott az anime a játékkal kapcsolatban, szóval csak fogadjuk el, hogy van. A végén ahogy kellett mindenki meghalt szerencsére, bosszantott volna ha ennyi hülye, agyatlan, gondolkodni képtelen karakterből akárcsak egy is életben marad. Egyszerűen mindenki életképtelen volt, persze egy ilyen történetben nem is várnék nagy értelmet, de ennél azért többet. Pozitívum, hogy az anime második fele már a jelen játékra koncentrált és hanyagolta a múltbéli.

Basilisk: Ouka Ninpouchou

Történet: 10 év telt el az előző nindzsaháború óta, amiben a Kouga és Iga klán legjobb harcosai mérték össze erejüket. 1626-ban járunk, egy új nemzedék nőtt fel és az eddigi béke ismét megtörni látszik.

Vélemény: A Basilisk az az anime, ahol nálam a nindzsaaanimék kezdődnek. Remek karaktergárda és tökölésmentes, lényegretörő harcok, ahol az egyik félnek tuti kampó. A Gonzo remek animét gyártott 2005-ben Yamada Fuartaro 1959-es művéből.

Az új sztori kevésbé pergősen nyitott, mint az első sorozat, és igyekeznek úgy tálni, hogy anélkül is nézhető legyen, de azért utalásokat tettek bele. A megvalósítás azonban lehetne jobb is. Már az első részen érezhető a kis költségvetés, a sok picture drama-szerű jelenettel. Bár hozzá kell tenni, ezeket szépen megrajzolták. Az animáció sem annyira rossz, inkább tényleg az állókép alatti párbeszéd részekben pislogtam kicsit, hogy ez most mi.

A nindzsaklának felett már gyűlkeznék a felhők, így itt is kemény, menő összecsapásokra számítok. A színek is ennek megfelelően komorak, visszaidézik a régit, a karakterdizájn is tetszik, bár az színesebb. A karakterek épphogy csak bemutatásra kerültek, de remélhetőleg itt is változatos képességek segítségével küldik egymást a másvilágra. Aki egy vérbeli nindzsasztorira vágyik, az mindenképp nézze meg a 2005-öst, utána meg csapjon bele ebbe.

Ito Junji: Collection

Történet: A nevéből is adódóan több történetet bemutató animét kapunk, melyeket Ito Junji, a japán horror, különösen a testhorror mesterének műveiből adaptálnak.

Vélemény: Úgy néz ki, végre kaptunk egy remek horroranimét. Az eddig kijött részek alapján igazán örülhetünk. Epizódonként két hidegrázó történetet kapunk, ami tökéletesen elég, hogy borzolja az idegeinket. Véleményem szerint a második rész félelmetesebb lett, mint az első, az inkább bevezetőként szolgált. A megvalósításnál remek munkát végzett a Studio Deen, nagyon szépen és részletesen rajzolták meg a karaktereket. Ami plusz pont, hogy jól is sikerült áthozni Ito stílusát, és nem kapott populárisabb díjazást. Így borzongató igazán. Az eddig látott testdeformációkat (amihez Ito igazán ért) is nagyon szépen kivitelezték. A környezet is részletes, a színeket pedig sikerült elég

borúsra keverni, ami plusz nyomást ad.

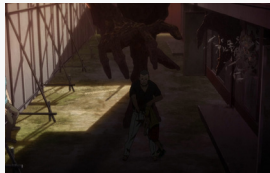
A hangok horrorosak, növelik a feszültséget, és a seiyuuk is jól játszanak. Az opening-ending páros is illik a sorozathoz. Különösen az op lesz maradandó. Remélem, a továbbiakban is megtartják a minőségét.

Kokkoku

Történet: Yukawa Juri netfüggő apjával, bátyjával, nagypapjával, nővérével és unokaöccsével él. Egy nap az unokaöccsét és a bátyját elrabolják. Juri nem képes összeszedni a váltásdíjat, ezért elhatározza, hogy megmenti őket. Nagypapja ekkor egy misztikus követet használ, hogy megállítsa az időt. A család elindul a mentőakcióra, de nem csak ők tudnak mozogni a megállt világban.

Vélemény: Az alapfelállítás eléggé izgatta a fantáziámat, és egyelőre nem csalódtam. Két rész alapján tetszik. Az idő megállítására képes család és a maffiaszerű csapat, akik szintén tudnak

mozogni, egészen érdekes koncepció. Nem várok világmegváltó dolgokat, de le fog kötni annyira, mint a Subete ga F, vagy a BokuMachi. A karakterek szimpatikusak, és külön jó pont, hogy mindenki felnőtt. Kíváncsian várom, mi derül ki arról a fának kinéző cuccról, és milyen további szabályok érvényesek a megállt világban. Mindenesetre egy kis taktikai összecsapás nagyon kíváncsok ide, hogy kik fogják megszerezni a varázskövet. Már most előrevetítettek pár képességet is, ami érdekelt, ilyen pl. a teleportház. Hogy erről a magic-kőről lesz-e valami, vagy egyéb előtörténet, passz, de

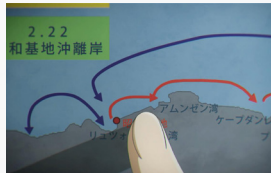

ezeket ritkán szoktam hiányolni. A grafika hozza, amit elvárhatunk manapság, de csak most nyitott, ez így szokott lenni. Az opening fantasztikus, fülbemászó, hangulatos, menő, az ending zenéje még nem maradt meg, mert képileg annyira szexi, hogy arra figyeltem inkább.

Sora yori mo Tooï Basho

Történet: Egy kaland anime, melyben középiskolás lányok utaznak el a Déli-sarkra. Shirase pénzt gyűjtött, hogy egy jégtörő hajó fedélzetén anyja után menjen az Antarktiszra. Három új barátjője csatlakozik hozzá.

Vélemény: Madhouse + utazás = néz-nem kell. Ez az original anime eléggé megfogott, egészen újszerűnek gondolom a koncepciót, és az eddigi részek alapján hangulatosnak ígérkezik. Egy ilyen utazás nem egyszerű dolog, sok pénzbe kerül, akármikor nem is mehet magánember egy ilyen útra.

Az meg pláne nem fordulhat elő, hogy gyerekek is részt vegyenek egy ekkora, emberpróbáló úton. Az anime nagy örömmre ezt igyekszik bemutatni. A lányoknak pénz kell gyűjteni, és a túrasapat nem is szeretné őket elvinni egy ekkora, állóképességet igénylő utazásra, ami hetekig tart. Karaktereink azért persze kizárólag, amihez hozzáértésük a szerencsét is. Szeretném látni majd az utazás megpróbáltatásait valamilyen szinten, bár tudom, nagyrészt úgyis cukiság lesz. A karakterek aranyosak, a grafika megfelelő. Lényegében átmenték az ideit, Anilogue-on is látott Kimi no Koe című filmből. A zenék közül az openinget emelném ki, ami nagyon mókás és vidám lett, mind zeneileg, mind képileg. Hogy 13 részben végül mit kapunk, mennyire lesz tartalmas, kielégítő, mint kaland anime, az majd kiderül. Egyelőre tetszik, ahogy halad, és remélem 1-2 részen belül elindulnak.

Violet Evergarden

Történet: Egy fiatal lány, aki a háborún kívül semmihez sem ért, egy háborús sérült és miatti műkezet kap. Violet Evergarden a háború után a felettese utasítására szabad életet él. A katonatársa ad neki munkát a saját postavállalkozásánál. A lány szeretné megérteni, mit jelent az, hogy "szeretlek".

Vélemény: Nem emlékszem, hogy KyoAni művet néztem volna szezonban,

de ennek ellenére kedvelem a stúdiót, a Hyouka pl. nagy kedvencem. A Violet egy ígéretes darab arra, hogy megtörjem ezt a hagyományt. Egy kellemes romi, fantasy, dráma kombót várok, ahol érdekes párbeszédet hallgathatok. Az első rész tetszett, nagyon hamar elrepült az a 24 perc, és ígéretesnek tűnik. Ez a gépiródsi, a posta, mint helyszín nagyon megfogott. Érdekel Violet múltja, és szeretném, ha jobban bemutatnák a várost, a világot. A grafika gyönyörű, az épületek, a tájak szépek. Két dolgon akadt csak meg a figyelmem, az egyik, hogy nagyon finoman bántak a színekkel, amin kicsit

meglepődtem, a másik, hogy egy-két helyen lehagyták a karakterek arcát. Szóval azért akármennyire szép, akad baki, de ezek mellett sem ájultam még el. A zene még nem fogott meg, de amit hallottam, az kellemes, lágy hangzású.

Yuru Camp

Történet: Rin szeret kempingezni, főleg azon tavak környékén, ahonnan remek kilátás van a Fudzsiira. Nadeshiko biciklizni szeret olyan helyekre, ahol láthatja a Fudzsi. Rin és Nadeshiko együtt indulnak kempingtúrára, dobozos ráment esznek és élvezik a kilátást.

Vélemény: A természetközeli animék éveit éljük, és ezért hálát adok az animék kamijának. A Yama no Susume, a korábban említett Sora Yori mo, és most ez is. Ebben az animében a középsulis lányok kempingeznek, szebbnél szebb helyeken. Ahogy a Yama no Susume a hegymászásról, ahhoz tartozó előkészületekről, eszközökről

szólt, ez a kempingezést rakta középpontba. Őt lányt kapunk szereplőnek, akik a gyönyörű japán természetbe kalauzolnak minket. Az eddigi részekben a karakterek megismerésén túl sok remek tájképet és környezetet kaptunk, megismertük a kempingezés alapjait, főbb kellékeit.

A grafika nagyon szép, de ez szinte kötelező egy ilyen címnél. A táj gyönyörű, egyszerre festmény- és életszerű. Ráadásul nem mindig ugyanazt a képet mutatják, hanem megismerjük a környéket több napszakban, szögből is. Az egész hangulatos és hihetetlenül megnyugtató.